

[Indenrigsministeren.]

Hr. Pürschels Ændringsforslag, maa jeg fraraade dets Vedtagelse. Dets Vedtagelse vilde betyde, at der sattes Bom for det Fremskridt, Lovforslaget betegner. Men jeg maa ogsaa fraraade Vedtagelsen af en saglig Grund, ud fra selve Indholdet af det ærede Medlems Forslag. Det ærede Medlem sagde, at hvad han her foreslog, var det samme, som jeg havde foreslaet i mit oprindelige Forslag. Det er ikke rigtigt, thi det ærede Medlem ved meget vel, at efter mit Forslag var Skønnet over, om der forelaa Tilfælde, hvor Fritagelse burde ske, henvist til Sundhedsstyrelsen, medens det ærede Medlem lader det bero paa et Krav til Amtslægen, om Fritagelsen skal ske. Jeg maa stadig mene, at Skønnet over, om Fritagelse bør tilstaa eller ikke, i sidste Instans maa ligge hos Sundhedsstyrelsen. Men hertil kommer et andet Forhold, at man ved at vedtage det ærede Medlems Ændringsforslag vilde borttage den Adgang, der findes i det nuværende Lovforslag til at fritage for Vaccination af helbredsmæssige Grunde, og det vilde dog være højest ejendommeligt alene at give Adgang til Fritagelse for Vaccination i de Tilfælde, det ærede Medlem taler om, af Samvittighedsgrunde, medens der ikke blev givet Adgang til Fritagelse af helbredsmæssige Grunde. Altsaa, dels fordi det ærede Medlems Forslag vilde betyde, at denne Vaccinationslov med de Fritagelser, der indeholdes i den, ikke blev gennemført, dels paa Grund af de rent saglige Ting, jeg her har henvist til, maa jeg fraraade, at det ærede Medlems Ændringsforslag vedtages, og anbefale at Lovforslaget gennemføres.

Ordføreren (Elma Munch): Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Pürschel nærer alt for optimistiske Forhaabninger til Forstandighed i det høje Landstings Flertal. Jeg kan ikke følge med deri. Det ærede Medlems Bemærkning om, at der kan opbevares tilstrækkelig Vaccine til at vaccinere hele Danmarks Befolkning, er fuldkommen rigtig, men en anden Ting er, at det vil være overordentlig ugunstigt, om man pludselig skulde give sig til at vaccinere meget store Dele af Befolkningen, hvis der udbrød en Epidemi, thi man maa for det første erindre, at for de Mennesker, som er smittede, hjælper Vaccinen ikke det fjerneste, og det vil ogsaa være meget uheldigt over Hals og Hoved at gaa til at vaccinere, fordi man da ikke vil kunne udsondre de Børn, som ikke kan taale at blive vaccineret, saaledes som man nu kan, og som

man navnlig vil kunne efter Lovforslaget i den nu foreliggende Form. Jeg maa derfor meget fraraade, at man giver alt for stor Frihed paa dette Omraade, fordi den efter al Sandsynlighed vil blive brugt i overmaade høj Grad. Jeg ved, at de fleste eller mange af de Børn, der nu bliver indmeldt i Skolerne, ikke er vaccinerede, langt flere end tidligere, fordi man har tænkt sig, at der vilde blive givet fuldstændig Frihed, og det er ikke af Samvittighedsgrunde, men fordi Folk i al Almindelighed gerne vil være fri for den Ulejlighed at lade Børnene vaccinere. Jeg vil derfor fraraade, at man stemmer for Ændringsforslaget.

Axel Dam: Jeg skal ikke forlænge Debatten ved at fremføre Argumenter, som er hørt i Forvejen ved tidligere Forhandlinger. Naar jeg ønsker at anbefale det af det ærede Medlem Hr. Pürschel stillede Ændringsforslag, er det, dels fordi det har noget til fælles med de af Retsforbundet stillede Ændringsforslag, nemlig dette, at det er for frisdindt til at blive vedtaget, dels fordi jeg tror, at det alligevel kunde have sin Betydning, om man i det høje Ting i en Sag som denne stemte ud fra sin egen personlige Overbevisning. Det kunde have sin Betydning at faa konstateret, hvor stor eller hvor ringe Tilslutningen er til dette Frihedskrav. Derfor anbefaler jeg at stemme for det ærede Medlem Hr. Pürschels Ændringsforslag.

Pürschel: Naar den højtærede Indenrigsminister erklærede ikke at ville optage en Landstingsdiskussion paa dette Grundlag, vidner det efter min Mening om megen Snildhed hos Ministeren — ikke overraskende i øvrigt for dem, der har den Ære at kende den højtærede Minister nærmere. Det vilde sikkert være overordentlig vanskeligt for den højtærede Minister at klare sig i en Diskussion, selv med de udmærkede Evner, Ministeren er i Besiddelse af, idet han nemlig staar overordentlig svagt her.

Den samme Kompliment med Hensyn til Snildhed ser jeg ikke i Stand til at rette til den ærede Ordfører, som sagde noget om Fornuften i Landstinget, hvilket vilde have været fortrinligt og giftigt, som det skulde have været, hvis det havde ramt alene Venstre og Konservative i Landstinget. Men som Lovforslaget foreligger her, ramte Bemærkningen ogsaa den ærede Ordførers Partifæller; derfor synes jeg altsaa, det var bedre sigtet end ramt.

Baade den højtærede Minister og den ærede Ordfører har nu ladet deres Sympati